

Jeg kan i øvrigt henvide til mit svar på spørgsmål nr. S 1216 og S 1217 fremsendt til Folketinget den 1. februar 1996.

Spm. nr. S 1616

Til socialministeren (7/3 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvilke regler skal ændres, hvis der skal indføres en regel, hvorefter voldelige bistandsklienter får en måneds karantæne ved voldelig adfærd på bistandskontoret?«

Begrundelse

Det er et stigende problem for medarbejdere på bistandskontorerne, at de skal konfronteres med meget voldelige klienter. Da hidtidige forsøg på at løse problemet ikke har givet markante fald i antallet af sager, kunne det være en mulighed, at de pågældende klienter fik en måneds karantæne, hver gang de opførte sig voldeligt over for sagsbehandlere og andet personale på bistandskontorerne.

Svar (14/3 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter grundlovens § 75, stk. 2, er den, der ikke kan ernære sig selv eller sine, og hvis forsørgelse ikke påhviler nogen anden, berettiget til hjælp af det offentlige, dog mod at underkaste sig de forpligtelser, som loven herom påbyder.

Bestemmelsen indeholder et påbud om eksistensen af et forsørgelsesvæsen, der garanterer enhver et eksistensminimum. Forpligtelserne er bl.a. den nu for længst afskaffede »fattighjælpsvirkning« f.eks. med hensyn til fortabelse af valgret og de almindelige betingelser i bistandsloven for at få hjælp.

Grundloven bestemmer således, at det offentlige skal træde til med hjælp i de tilfælde, hvor pågældende ikke har indtægter, og hvor andre ikke er forpligtede til at træde til. Det antages, at der er tale om et retskrav og ikke en almisse. Det må endvidere antages, at det er udelukket, at hjælpen kan ydes efter et helt frit skøn med hensyn til betingelser og størrelse af hjælpen, idet der dog i lovgivningen om hjælpen kan indbygges skønstemaer.

Bistandsloven er det underste sikkerhedsnet, der træder til, når en person eller en familie ikke kan forsørge sig selv. Bistandsloven opfylder hermed det offentliges forpligtelse efter grundloven.

Indførelse af en måneds karantæne, som må forstås som en måned uden kontanthjælp, på grund af voldelig adfærd vil være i strid med grundloven, fordi man herved fratager klienten og dennes eventuelle familie den nødvendige hjælp, som skal ydes, når ingen anden er forpligtet dertil.

Karantæne kan ikke anvendes som en sanktion over for en voldelig klient. Spørgsmålet om strafferetlige konsekvenser og sanktioner må derfor i stedet for rettes til politiet og anklagemyndigheden.

Jeg har stor forståelse for problemerne vedrørende voldelige klienter. Det er ofte også vanskelige situationer, fordi der i sagsbehandlingen også kan være et hensyn til en eventuel ægtefælle eller eventuelle børn.

Der er naturligvis også et stort hensyn til de kommunale sagsbehandlere. Kommunerne har en høj grad af frihed til at tilrettelægge sagsbehandlingen, således at en direkte kontakt i disse meget ubehagelige situationer kan undgås. Kommunerne kan allerede nu give karantæne, forstået som et forbud mod i en periode at komme i socialforvaltningen, mod at sørge for, at hjælpen ydes på anden måde.

Spm. nr. S 1632

Til kulturministeren (8/3 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilket resultat Kulturministeriet og Justitsministeriet er nået frem til i spørgsmålet om, hvorvidt et forbud mod såkaldt networking for lokalradio og lokal-tv er grundlovsstridigt?«

Begrundelse

I forbindelse med, at en række lokale tv-stationer rejste tvivl om, hvorvidt et forbud mod samarbejde stationerne imellem i egentligt network er stridende mod grundloven, og de i den anledning fremlagde en række udtalelser fra jurister, meddelte ministeren, at spørgsmålet ville blive afklaret af Justitsministeriet.